

תוצאות היום

יוצא לאור על ידי

התאחדות בני התורה

בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

גליון 14 אייר ה'תשע"ג ב'שכ"ד

בשיתוף מוסדות "יד מהרי"ץ"

דבר המערכת

לאורו נלך!

נמצאים אנו בימי ספירת העומר, ימים בהם איבד עם ישראל דור שלם של תלמידי חכמים בפרק זמן קצר ביותר, ומפסח ועד עצרת נפטרו עשרים וארבעה אלף, תלמידיו של רבי עקיבא. לעם ישראל היתה זו אבידה כפולה: לבד מאבידת החכמים, היתה גם אבידה רוחנית גדולה, וכפי המתואר בגמרא (יבמות ס"ב ע"ב) שהיה העולם שמם, ופירש רש"י שנשתכחה תורה, עד שבא רבי עקיבא אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם וכו', והם הם העמידו תורה, ע"כ.

דברים אלו דומים ומזכירים את אשר נעשה ליהדות תימן בעת עליית אבותינו לארץ הקודש, כאשר זדים ופריצים חיללו קדושתנו, פרעו צניעותנו, ביזו תורתנו, מאסו באמונתנו, לעגו לתמימותנו, גזזו פאותינו, השפילו גדולינו, זלזלו בארחות חיינו, ועוד כהנה וכהנה רבות, כמובא על ידי רבינו שליט"א בחתימת ספרו נר יום טוב, תקצר היריעה מספר כל זאת והדברים ידועים ומפורסמים. מצב זה אליו נקלעו אבותינו הקדושים בעלותם ארצה גרם לנזקים רבים, כך שבין השאר נוצרה שכחת התורה, נטישת המסורת הקדומה ובלבול הדעות.

עד שזיכנו הקב"ה והראה תקומה לעדתנו, בהקים לנו תלמידי חכמים, דיינים ומורי הוראה, ועל צבאם מנהיג, כתר ועטרה לראשינו, הלא הוא מורינו ורבינו, נזר תפארתנו, פאר עדתנו והדר זיווה, הגאון האמיתי רבינו הגדול שליט"א, אשר בגדלותו העצומה בכל מכמני התורה, בתבונתו הרבה ובספריו

המשך בעמ' הבא

משלחן מלכים

מתורת רבינו מרן שליט"א

אם מותר להניח החטים העשויים לנוי בעין רשת בכנפות הטלית

לק"י י"ג ניסן ה'תשס"ב, ב'שי"ג.
למע"כ ידידנו אלופנו ומיודענו כש"ת הרב וכו' יצ"ו.
לעניין החומים שמסדרים אותם כמעשה רשת בשולי הטליתות התימניות, האם צריך או עדיף שהרשת לא תגיע עד הקצה בכנפות הטלית, או שאין בזה קפידא כלל:
תשובת שאלה זו, יש לה מקור נפתח בשלחן ערוך הלכות ציצית סימן י"א סעיף י"א אם הגדיל שקורין אורילי"ו הוא רחב וכו' עולה הוא לשיעור מלוא קשר גודל וכו', וכתב הרמ"א וטוב שימדוד שיעור קשר גודל בלא הגדיל וכו' ע"כ, וכבר האריכו האחרונים בביאור העניין, עיין עליהם. ואם כן כל שכן בנדון דידן שיש לחוש טפי שמעשה

הגם דמאיך ניכר שהוא נעשה לנוי הטלית ולתפארתה. על כן אני בעניי מורה ובא מזה שנים רבות שלא להמשיך זאת עד הקצה, כדי לצאת מן הספק, וכעין שעושים בטליתות הרגילות שגוזרים החומים שם. ומה שיש טוענים שכך היה המנהג בתימן לעשות זאת בפשימות, אין בדבר כדי סמיכה, יען כי לפי מה שחקרתי ודרשתי בדבר נתברר כי מה שנהגו בתימן משנים קדמוניות עד הדור שלפנינו הוא שחומי השתי יוצאים בקצוות הטליתות, מעין המצוי בקצוות הצעופים גם בזמנינו, וזה היה רק בטליתות השחורות מצמר, אך מקרוב (זה כשמונים שנה בערך) שהביאו מהוץ לתימן טליתות לבנות (עם פסים שחורים) מאז הוא שהתחילו מעטים בקצת מקומות לעשות רשת זו, וכבר הארכתי בס"ד בתשובותי עולת יצחק חלק ב' סימן ט' בכללות העניין, ושם אות ב' סוף ד"ה ומחשתא, הנחתי העניין בצריך עיון. באופן שאין זה המנהג מקובל מדורות שעברו, ולא שמענו שעלה על שלחן מלכים מאן מלכי רבנן והורו בו היתר:

הגם שיש לדון שאין ליתן למעשה רשת זו דין בגד, לפי שאין דרך בני אדם ללבוש בגד כזה כיון שהגוף נראה דרכו. וגם אם יכון לשימוש בתורת בגד עליון, עכ"פ אינו עשוי לחימום הגוף, אלא לכבוד. ומה נפשך אם יש לו דין בגד, הוה ליה כטלית שיש לה שמונה כנפות ובעינין להטיל הציציות בכנפיה היותר מרוחקות כדקיימא לן בסימן י' סעיף א'. ואם נחשיב מה שבין הרשתות כסגור מדין לבד, נכנסנו לנדון המג"א ושאר אחרונים בהלכות סוכה סוף סימן תרל"ב באיזה אופנים לא אמרינן לבוד להחמיר, ואכמ"ל. ברם עיקר הנדון הוא לגבי מדידת שיעור קשר גודל ושלוש אצבעות, וממילא איכא למיחש לפיסולא. דהיינו שאם הוא נחשב במדידה, נמצא הנקב למעלה משלוש אצבעות:

ולעניין דיעבד שכבר הטילו הציציות כך, אפשר שזה דומה למ"ש בספר משנה הלכה

הובא בספר ציצית הלכה פסוקה דף קס"ו שהגדילים הנפוצים בטליתותינו [דהיינו האשכנזים שמהם נתפשט הדבר כיום לכולם] שעושים בקצוותיהם קשרים, שהדבר מוכיח שנעשים לנו בלבד, לכן גם אם קיצרום אחרי הטלת הציצית אין לפסול בדיעבד יעו"ש:

הלכה לכתחילה אין להכניס עצמנו לספק, הן בגוף המצוה הן משום ספק ברכות לבטלה, ולכן צריך להסיר החוטים הללו מהכנפות סמוך למקום הנקבים עוד מוקדם להטלת הציציות. זהו הנלע"ד הקצרה וכתבתי כחותה על הנחלים לגודל חבילות של טרדי"ן המונחות על שכמי, ואתם שלו' ותזכו לשנים רבות ומועדים טובים.

כעתירת

הצב"י יצחק רצאבי ס"ט
(מתוך שו"ת עולת יצחק חלק ג')

בשורה טובה

ניתן להשיג טליתות ללא שזירה בכנפות הטלית, וכן ספרי קודש שיצאו לאור על ידי מחברים מק"ק תימן ותשמישי קדושה, במכון פעולת צדיק רח' קושניר 5 בני ברק 03-6780070
החנות לבני תורה על טהרת הקודש

מבני החברה

בדעת הרמב"ם בדין לבישת כובע בשבת

כתב הרמב"ם (הלכות שבת פכ"ב הל"א) ז"ל כובע שעושים על הראש ויש לו שפה מקפת שהוא עושה צל כמו אהל על לובשו מותר ללבשו. ואם הוציא מן הבגד סביב לראשו או כנגד פניו כמו אהל והיה מהודק על הראש והיתה השפה שהוציאה קשה ביותר כמו גג אסור מפני שהוא עושה אהל עראי, עכ"ל.

והנה רוב המפרשים ז"ל [עיין מ"מ ורדב"ז בלשונות הרמב"ם אלף ת"נ וב"י סימן ש"א] הבינו דכוונת הרמב"ם לחלק כשיטת ר"ח בסוגיא דשבת (קל"ח ע"ב) דאהל הוי דווקא בכובע קשה שאינו נכפף, וממילא הרמב"ם בתחילת דבריו דיבר בכובע ששפתו נכפפת ולהכי שרי.

אך הנה מאור עינינו גאון ישראל וקדושו מהר"ח כסאר זצוק"ל בספרו שם טוב על הרמב"ם ביאר דברי הרמב"ם באופ"א, דמה שבתחילה התיר הרמב"ם לבישת כובע איירי אפי' שפתו קשה, אך כיוון דאיירי בכובע מוכן מערב שבת א"כ ליכא בהא משום אהל כלל, דהא הוי אהל כבר מער"ש ובלבישתו לא עשה ולא כלום, ואפי' נימא דהשתא נעשה אהל, שרי דאין זה דרך עשית אהל, ובהמשך דבריו איירי באופן שהוציא עתה את השפה וממילא יצירת האהל נעשתה עכשיו ולכן אסור ודווקא אם הוא קשה, כר"ח.

ונראה דמה שהכריחו לפרש כן דעת הרמב"ם ודלא כביאור רוב המפרשים ז"ל, דלדעת רוב המפרשים קשה מאוד לשון הרמב"ם למה סתם בתחילה שכובע מותר ורק לאחמ"כ חילק דדווקא בקשה והו"ל לפרש כן מתחילה, ותו מדוע שינה לשונו דפתח בכובע וסיים בהוציא מן הבגד, ולא כתב אבל אם הכובע קשה וכו', ולפי דברי מהר"ח ב עולה יפה לשון הרמב"ם.

ונלענ"ד ליישב לשון הרמב"ם לדעת רוב המפרשים, דכנראה הכובעים הנפוצים בזמנו שפתם היתה נכפפת, ולכן בתחילה לא נחת לפרש הדין הכללי של כובע אלא לפרש דין כובע שבזמנו, ולכן סתם ולא פירש מדוע מותר ללבשו, אך בהמשך דבריו נחת לפרש הדין הכללי של כובע ואז פירש התנאים האמורים בו לאסור.

ולפ"ז מדויק לשון הרמב"ם שפתח בתחילה כובע שעושים על הראש, והמשיך וז"א: הוציא וכו', היינו בשינוי מהרגיל דאיירי על עצם דין כובע, ודוק היטב בכל זה.

והלכה למעשה שאלתי זאת קמי רבינו מרן שליט"א, והשיב דמותר ללבוש כובע הנהוג בזמנינו משום שאינו עשוי לצל אלא לנוי. ומקור היתר זה, עיין מ"ב סימן ש"א ס"ק קנ"ב, וכד"ח ס"ק רל"ח וסימן שט"ז ס"ק ל"ה מה שביאר דעת מרן, ולפי דבריו יוצא שהיתר זה מפורש בשו"ע. ודוק כי קצרתני.

לעילוי נשמת הגאון רבי שלמה ב"ר שזכר יגאלי זצ"ל

המשך דבר המערכת

המאירים, זכה וסייעוהו מן השמים להחזיר עטרה לישנה ולהעמיד את אדני התורה והמסורת על תילם, ולא זו אף זו את ההשקפה הצרופה מנחילנו ללא פשרות וכדמרגלא בפומיה, "יהודי עושה קידוש והבדלה", דהיינו: לא נכון לקדש כל דבר, צריך לדעת גם **להבדיל** בין הקודש ובין החול.

על כן, אין לנו אלא להתאחד ולהתאגד כולנו בלב שלם, להחזיק בתורת אמת באר מים חיים אשר נובעים מלבבו הטהור, ובעז"ה נזכה כולנו ובראשינו רבינו הגדול להקביל פני משיח צדקנו במהרה בימינו אכ"ר.

מכרכת התורה

המצרכת

עניינא דיומא

● מנהגינו ידוע ומפורסם לספור ספירת העומר בלשון ארמית, שלא יתקנאו בנו המלאכים על התעלותנו בשעה זו, וכמו שפירש מהר"ץ. ופירוש "האידיאנא" כמו האיי עידנא, ר"ל זו העת, והוסיף רבינו שליט"א לפרש שהוא מלשון "האיי דינא", כלומר שימי ספירת העומר הם ימי דין. ונשאל רבינו שליט"א מדוע סופרים בלשון "תרי עסר יומי" ולא "תריסר" (לדוגמא) כמורגל יותר בלשון הארמית, והשיב כי בספירה נוקטים אנו בלשון מבוררת וצחה, כך שמרחיבים על מנת להבין ולפרש יותר. וכעין זה מצינו למהר"ץ גופיה בעץ חיים שמדגיש כי מיום העשרים ואילך צריך להקדים המנין המרובה עשרין וחד וכו', "כי כן הוא צחות ל' ארמי" וכו'.

● הנה כאשר ל"ג בעומר חל ביום ראשון כדשנתא, יש דעות שונות בהיתר התספורת ובזמנה בכהאיי גונא. ולמנהגינו הלכה למעשה מותר להסתפר כבר בערב שבת שלפני כן, וכדעת הרמ"א בזה, והביאו השתילי זיתים, והיינו דסבירא ליה הכי להלכתא, כמבואר בשערי יצחק פרשת תזריע מצורע ה'תש"ע דף ח"פ.

הילולת רבי שמעון בר יוחאי

תתקיים בעז"ה במסגרת השיעור השבועי מוצאי שבת קדש פרשת אמור ה'תשע"ג בשכ"ד

הרישום לשיעור א' לשיבה הגדולה פרי עין חיים בית שמש בעיצומו

לפרטים: 057-3133327

לתגובות וזערות: משפחת צדוק רח' חזון איש 41 בני ברק 052-764-6876